PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI

Warszawa, [illegible] grudnia 2008 r.

OWA-4211-22(8)/2008/2538/IX/IRŚ

DECYZJA

Na podstawie art. 47 ust. 1 i 2 oraz art. 23 ust. 2 pkt 2 i 3 w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz.1123, Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1112) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387 i z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181 poz. 1524),

po rozpatrzeniu wniosku

przedsiębiorstwa energetycznego: **INSTYTUT PROBLEMÓW JĄDROWYCH im. Andrzeja Sołtana z siedzibą w Otwocku-Świerku**, zwanego dalej „Przedsiębiorstwem", zawartego w piśmie z dnia 16 października 2008 r. (znak: IPJ/DA/204/2008), uzupełnionego pismem, które wpłynęło w dniu 27 października 2008 r. (bez znaku), pismem z dnia 17 listopada 2008 r. (znak: IPJ/DA/219/2008), pismem z dnia 2 grudnia 2008 r. (znak: IPJ/DA/233/2008) oraz z dnia 31 grudnia 2008 r. (bez znaku),

zatwierdzam

ustaloną przez Przedsiębiorstwo taryfę dla dystrybucji energii elektrycznej, stanowiącą załącznik do niniejszej decyzji, na okres 12 miesięcy od dnia wprowadzenia taryfy do stosowania.

UZASADNIENIE

W dniu 20 października 2008 r., na wniosek Przedsiębiorstwa, posiadającego koncesję na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie dystrybucji energii elektrycznej, zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie zatwierdzenia taryfy dla energii elektrycznej, ustalonej przez to Przedsiębiorstwo.

Zgodnie z art. 47 ust. 1 i 2 ustawy - Prawo energetyczne, przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję ustala taryfę dla energii elektrycznej oraz proponuje okres jej obowiązywania. Przedłożona taryfa podlega zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, o ile jest zgodna z zasadami i przepisami, o których mowa w art. 44 - 46 ustawy – Prawo energetyczne.

W trakcie niniejszego postępowania administracyjnego, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego stwierdzono, że Przedsiębiorstwo opracowało taryfę zgodnie z zasadami określonymi w art. 44 i 45 ustawy – Prawo energetyczne, przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 2 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. z 2007 r.

Nr 128, poz. 895, Nr 207, poz. 1498 i z 2008 r. Nr 53, poz. 318) oraz wymogami ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 130, poz. 905 i z 2008 r. Nr 58, poz. 357).

Ustalone przez Przedsiębiorstwo w taryfie stawki opłat zostały skalkulowane na podstawie uzasadnionych kosztów prowadzenia działalności zaplanowanych na rok obowiązywania taryfy.

Mając powyższe na uwadze postanowiłem orzec, jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za moim pośrednictwem, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy - Prawo energetyczne oraz art. 479^{46} pkt 1 i art. 479^{47} § 1 Kodeksu postępowania cywilnego).
2. Odwołanie od decyzji powinno czynić zadość wymaganiom przepisanym dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wniosek o uchylenie albo o zmianę decyzji w całości lub w części (art. 479^{49} Kodeksu postępowania cywilnego).
   Odwołanie należy przesłać na adres Oddziału Centralnego Urzędu Regulacji Energetyki – ul. Canaletta 4, 00-099 Warszawa.
3. Stosownie do art. 47 ust. 3 pkt 1 w związku z art. 31 ust. 3 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, taryfa zostanie skierowana do ogłoszenia w „Biuletynie Branżowym Urzędu Regulacji Energetyki - Energia elektryczna".
4. Stosownie do art. 47 ust. 4 ustawy - Prawo energetyczne, Przedsiębiorstwo wprowadza taryfę do stosowania nie wcześniej niż po upływie 14 dni i nie później niż do 45 dnia od dnia jej opublikowania.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

Otrzymuje:
Pan Marek Juszczyk - pełnomocnik
Dyrektora Instytutu Problemów
Jądrowych im. Andrzeja Sołtana
05-400 Otwock – Świerk

Uiszczono opłatę skarbową
w wysokości 10 zł w dniu 16.10.2008 r.
na rachunek 54 1030 1508 0000 0005 5003 6045

SPECJALISTA

Instytut Problemów Jądrowych
im. Andrzeja Sołtana
z siedzibą w Otwocku-Świerku

Taryfa

dla

dystrybucji

energii elektrycznej

NINIEJSZA TARYFA STANOWI
ZAŁĄCZNIK
DO DECYZJI PREZESA URE

z dnia 31 grudnia 2007 r.
nr DEE-4011/07/Kon/Wie

z upoważnienia Prezesa
Urzędu Regulacji Energetyki

Z-CA PREZESA URE

Spis treści

1. Informacje ogólne

2. Definicje

3. Ogólne zasady rozliczeń za świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej

   3.1. Zasady kwalifikacji odbiorców do grup taryfowych

   3.2. Ogólne zasady rozliczania odbiorców

   3.3. Zasady korygowania wystawionych faktur

4. Zasady pobierania opłat abonamentowych

5. Szczegółowe zasady rozliczeń za świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej
   5.1. Rozliczenia za świadczone usługi dystrybucyjne

   5.2. Moc umowna

   5.3. Zasady ustalania opłat dla odbiorców za ponadumowny pobór energii biernej

6. Bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców i parametrów jakościowych energii elektrycznej

7. Opłaty za nielegalny pobór energii elektrycznej

8. Opłaty za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenia odbiorców

9. Tabela stawek opłat za świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej dla poszczególnych grup taryfowych

I. Informacje ogólne.

1.1. Taryfa Instytutu Problemów Jądrowych im. Andrzeja Sołtana z siedzibą w Otwocku-Świerku, zwanego dalej „Dostawcą" obowiązuje odbiorców przyłączonych do sieci dystrybucyjnej i inne podmioty, stosownie do zakresu świadczonych usług i zawartych umów oraz w zakresie nielegalnego poboru energii elektrycznej.

1.2. Taryfa określa:
- a) grupy taryfowe i szczegółowe kryteria kwalifikowania odbiorców do tych grup,
- b) stawki opłat za świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej oraz warunki ich stosowania,
- c) stawki opłat abonamentowych oraz warunki ich stosowania,
- d) sposób ustalania bonifikat za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców i parametrów jakościowych energii elektrycznej,
- e) sposób ustalania opłat za ponadumowny pobór energii biernej,
- f) sposób ustalania opłat za przekroczenie mocy umownej,
- g) sposób ustalania opłat za nielegalny pobór energii elektrycznej,
- h) opłaty za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy.

1.3. Taryfa uwzględnia postanowienia:
- a) ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz.1123, Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1112), zwanej dalej „ustawą",
- b) rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 2 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. z 2007 r. Nr 128, poz. 895, Nr 207, poz. 1498 i z 2008 r. Nr 53, poz. 318), zwanego dalej „rozporządzeniem taryfowym",
- c) rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz. U. z 2007 r. Nr 93, poz. 623 oraz z 2008 r. Nr 30, poz. 178 i Nr 162, poz. 1005), zwanego dalej „rozporządzeniem systemowym",
- d) ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 130, poz. 905 i z 2008 r. Nr 58, poz. 357), zwanej dalej „ustawą o KDT",
- e) komunikatu Prezesa URE nr 27/2008 z dnia 10 września 2008 r. w sprawie wyjaśnienia wątpliwości związanych ze sposobem naliczania opłaty przejściowej w rozliczeniach tej opłaty z odbiorcami energii elektrycznej,
- f) komunikatu Prezesa URE nr 37/2008 z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie stawek opłaty przejściowej na rok 2009, wydanego na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy o KDT.

1.4. Stawki opłat za świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej zawarte w Taryfie, zostały ustalone dla parametrów jakościowych energii elektrycznej określonych w rozporządzeniu systemowym.

1.5. Taryfę stosuje się w rozliczeniach z odbiorcami stosownie do zakresu świadczonych usług i zawartych umów oraz w zakresie nielegalnego poboru energii.

1.6. Ustalone w taryfie stawki opłat za świadczenie usług dystrybucji nie zawierają podatku od towarów i usług (VAT). W odniesieniu do nich podatek VAT nalicza się zgodnie z obowiązującymi przepisami.

1.7. Taryfa nie zawiera stawek opłat za przyłączenie do sieci, ponieważ nie planuje się przyłączania nowych odbiorców.
W przypadku wystąpienia odbiorcy o przyłączenie do sieci, dostawca niezwłocznie wystąpi do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z wnioskiem o korektę taryfy w tym zakresie.

1.8. Dostawca świadczący odbiorcom przyłączonym do sieci dostawcy usługę kompleksową, przyjmuje do rozliczeń z odbiorcą stawki opłat oraz warunki ich stosowania wynikające z niniejszej taryfy.

2. Definicje.

Stosowane w taryfie pojęcia są zgodne z definicjami określonymi w ustawie, ustawie o KDT oraz rozporządzeniu taryfowym oraz rozporządzeniu systemowym.

Dodatkowo wprowadza się pojęcie:

Umowa – umowa o świadczenie usług dystrybucji lub umowa kompleksowa.

3. Ogólne zasady rozliczeń za świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej

3.1. Zasady kwalifikowania odbiorców do grup taryfowych.

3.1.1. Odbiorcy za świadczone usługi dystrybucji energii elektrycznej rozliczani są według stawek opłat za świadczenie usług dystrybucji właściwych dla grup taryfowych. Podział odbiorców na grupy taryfowe dokonywany jest wg kryteriów określonych w § 6 ust. 1 rozporządzenia taryfowego.

3.1.2. W oparciu o zasady podziału odbiorców, o których mowa w pkt. 3.1.1. ustala się następujące grupy taryfowe:

B 1 - dla odbiorców zasilanych z sieci elektroenergetycznych SN, o mocy umownej nie większej niż 40 kW

B 2 - dla odbiorców zasilanych z sieci elektroenergetycznych SN, o mocy umownej większej niż 40 kW

C 1 - dla odbiorców zasilanych z sieci elektroenergetycznych nN, o mocy umownej nie większej niż 40 kW i prądzie znamionowym zabezpieczenia przedlicznikowego w torze prądowym nie większym niż 63A,

C 2 - dla odbiorców zasilanych z sieci nN, o mocy umownej większej niż 40 kW lub prądzie znamionowym zabezpieczenia przedlicznikowego w torze prądowym większym od 63 A.

3.1.3. Wybrana przez odbiorcę grupa taryfowa obowiązuje co najmniej 12 miesięcy. Warunki zmiany grupy taryfowej określa umowa. Odbiorca, który ze względu na przyjęty przez dostawcę podział odbiorców na grupy taryfowe dokonany na podstawie kryteriów, o których mowa w § 6 ust.1 rozporządzenia taryfowego, może być dla danego miejsca dostarczania energii elektrycznej zaliczony do więcej niż jednej grupy taryfowej - wybiera jedną spośród tych grup.

3.1.4. Odbiorca, dla którego świadczone są usługi dystrybucji, pobierający energię z więcej niż jednego miejsca dostarczania na tym samym poziomie napięcia w sytuacji, gdy służą one do zasilania jednego zespołu urządzeń, wybiera grupę taryfową jednakową dla wszystkich miejsc dostarczania.

3.1.5. Odbiorca, dla którego świadczone są usługi dystrybucji energii elektrycznej, pobierający energię elektryczną kilku miejsc dostarczania położonych w sieciach o różnych poziomach napięć, jest zaliczany do grup taryfowych oddzielnie w każdym z tych miejsc.

3.1.6. W przypadku, gdy połączenie instalacji lub sieci odbiorcy z siecią dostawcy zrealizowane jest za pomocą więcej niż jednego przyłącza, dopuszcza się zastosowanie układów pomiarowo-rozliczeniowych na każdym z tych przyłączy lub zastosowanie sumującego układu pomiarowo-rozliczeniowego.

3.2. Ogólne zasady rozliczania odbiorców.

3.2.1. Rozliczenia za dostarczoną energię elektryczną są dokonywane na podstawie wskazań układów pomiarowo-rozliczeniowych dla miejsc dostarczania tej energii, określonych w umowie. Dopuszcza się możliwość prowadzenia łącznych rozliczeń dla więcej niż jednego miejsca dostarczania energii elektrycznej.

3.2.2. Rozliczenia za świadczone usługi dystrybucji energii elektrycznej przeprowadza się w następujących okresach:

a) 15-dni – dla odbiorców zakwalifikowanych do grup taryfowych: B2, B1,
b) jeden miesiąc – dla odbiorców zakwalifikowanych do grup taryfowych: C2, C1.

3.2.3. Jeżeli okres rozliczeniowy jest dłuższy niż miesiąc, w okresie tym mogą być pobierane opłaty za usługi dystrybucji energii elektrycznej w wysokości określonej na podstawie prognozowanego zużycia tej energii w tym okresie, z uwzględnieniem sezonowości poboru energii elektrycznej i trendu poboru energii przez odbiorcę, w okresie ostatnich 2 lat pod warunkiem istnienia historii zużycia energii elektrycznej za ten okres.

3.2.4. Jeżeli w wyniku wnoszenia opłat na podstawie prognozowanego zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w pkt. 3.2.4, powstanie nadpłata lub niedopłata to:

a) nadpłata podlega zaliczeniu na poczet płatności ustalona na najbliższy okres rozliczeniowy, o ile odbiorca nie zażąda jej zwrotu,

b) niedopłata doliczana jest do pierwszej faktury, wystawionej za najbliższy okres rozliczeniowy.

3.2.5. W rozliczeniach z odbiorcami zasilanymi z własnych transformatorów, pomiarów poboru mocy i zużycia energii elektrycznej dokonuje się po stronie górnego napięcia transformatora.

Jeżeli strony umowy uzgodnią zainstalowanie układów pomiarowo – rozliczeniowych po stronie dolnego napięcia, wielkość pobranej mocy i energii elektrycznej określa się na podstawie odczytów wskazań tych układów, powiększonych o wielkości strat mocy i energii w transformatorach. Straty mocy oraz energii oblicza się na podstawie wskazań, sprawdzonych i zaplombowanych przez dostawcę, urządzeń do pomiaru wielkości strat. W przypadku braku tych urządzeń wysokość strat określa umowa.
Jeśli dotychczasowe umowy nie zawierają postanowień w tym zakresie
- do czasu ich zmiany - wielkość strat mocy i energii elektrycznej przyjmuje się w wysokości 3% mocy i energii elektrycznej czynnej wykazanej przez urządzenia pomiarowe, a straty energii elektrycznej biernej przyjmuje się w wysokości 10% ilości energii, wykazanej przez urządzenie pomiarowo-rozliczeniowe.

3.2.6 Przy rozliczeniach odbiorców przyłączonych po stronie dolnego napięcia transformatora, którego właścicielem jest dostawca, z zastosowaniem układów pomiarowo – rozliczeniowych zainstalowanych po stronie górnego napięcia transformatorów, straty mocy i energii elektrycznej w transformatorach, w wysokościach podanych w punkcie 3.2.6. odpowiednio odejmuje się.

3.2.7 W uzasadnionych technicznie przypadkach w rozliczeniach z odbiorcami zasilanymi liniami kablowymi lub napowietrznymi, które nie są własnością dostawcy, w sytuacji, gdy układ pomiarowo – rozliczeniowy nie rejestruje strat energii elektrycznej występujących w tych liniach, odczyty wskazań układu pomiarowo – rozliczeniowego powiększa się o straty energii elektrycznej w liniach. Straty te oblicza się na podstawie wskazań urządzeń do ich pomiaru.
W przypadku braku urządzeń do pomiaru strat, ilość pobranej przez odbiorcę energii elektrycznej czynnej na ich pokrycie określa się w umowie w zależności od rodzaju, długości, przekroju i obciążenia linii.

3.2.8 W przypadku, gdy urządzenie do pomiaru strat energii elektrycznej, w liniach będących własnością dostawcy, zainstalowane jest w innym miejscu niż miejsce jej dostarczania, odczyty wskazań urządzenia pomiarowego pomniejsza się na zasadach określonych w punkcie 3.2.8.

3.2.9 W przypadku, trwającej dłużej niż jeden okres rozliczeniowy, niesprawności elementu układu pomiarowo – rozliczeniowego, będącego własnością odbiorcy, która uniemożliwia określenie ilości pobranej energii elektrycznej, do rozliczeń stosuje się grupę taryfową dostosowaną do zainstalowanych sprawnych urządzeń pomiarowych.

3.2.10 W przypadku uszkodzenia, o którym mowa w pkt. 3.2.10., trwającego krócej niż jeden okres rozliczeniowy lub w przypadku uszkodzenia elementu układu pomiarowo - rozliczeniowego będącego własnością dostawcy, ilość energii elektrycznej pobranej ustala się na podstawie proporcji odniesionych do zużycia w okresie rozliczeniowym poprzedzającym lub następującym po okresie niesprawności.

3.2.11 Za wznowienie dostarczania energii elektrycznej po wstrzymaniu jej dostaw z przyczyn, o których mowa w art. 6 ust. 3 i 3a ustawy, pobiera się opłatę w wysokości 71,74 zł.

3.3. Zasady korygowania wystawionych faktur.

W przypadku stwierdzenia błędów w pomiarze lub odczycie wskazań układu pomiarowo – rozliczeniowego, które spowodowały zawyżenie należności za pobraną energię elektryczną, dostawca dokonuje korekty uprzednio wystawionych faktur zgodnie § 34, 35 i 36 rozporządzenia taryfowego.

4. Zasady pobierania opłat abonamentowych

4.1. Odbiorcy energii elektrycznej, dla których świadczone są usługi dystrybucji energii elektrycznej, obciążani są miesięczną opłatą abonamentową.

4.2. Stawka opłaty abonamentowej kalkulowana jest na podstawie kosztów uzasadnionych w skład, których wchodzą koszty ponoszone w związku z odczytywaniem wskazań układów pomiarowo – rozliczeniowych i ich kontrolą.

4.3. Opłata abonamentowa pobierana jest w pełnej wysokości, niezależnie od dnia miesiąca, w którym nastąpiło zawarcie lub rozwiązanie umowy.

4.4. Stawka opłaty abonamentowej skalkulowana jest w przeliczeniu na układ pomiarowo – rozliczeniowy.

5. Szczegółowe zasady rozliczeń za świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej.

5.1. Rozliczenia za świadczone usługi dystrybucyjne

5.1.1. Opłatę za świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej dla danego poziomu napięć znamionowych, w okresie rozliczeniowym, oblicza się według wzoru:

$$O_{poi} = S_{SVn} \cdot Pi + S_{ZVn} \cdot E_{pi} + S_{oSJ} \cdot E_{ok} + S_{op} \cdot Pi + O_a$$

gdzie:

O_{poi} – opłata za usługi dystrybucji energii elektrycznej dla danego odbiorcy [w zł];
S_{SVn} – składnik stały stawki sieciowej [zł/kW mocy umownej];
S_{op} – stawka opłaty, o której mowa w art.9 ust. 4 ustawy o KDT [w zł/kW mocy umownej]
P_i – moc umowna danego odbiorcy, [w kW];
S_{ZVn} – składnik zmienny stawki sieciowej, [w zł/kWh];
E_{pi} – ilość energii elektrycznej pobranej z sieci przez danego odbiorcę, [w kWh w okresie rozliczeniowym ustalonym w taryfie];
S_{oSJ} – stawka jakościowa, [w zł/MWh lub w zł/kWh];
E_{ok} – ilość energii elektrycznej zużytej przez odbiorcę oraz innych odbiorców przyłączonych do jego sieci korzystających z krajowego systemu elektroenergetycznego, [w kWh];
O_a – opłata abonamentowa [w zł]

5.1.2. Opłata za usługi dystrybucji w części stałej stanowi iloczyn składnika stałego stawki sieciowej i wielkości mocy umownej P_i, o której mowa w pkt 5.1.1.

5.1.3. Opłata za usługi dystrybucji w części wynikającej ze stawki opłaty, o której mowa w art. 9 ust. 4 ustawy o KDT, stanowi iloczyn mocy umownej P_i, o której mowa w pkt 5.1.1 i stawki $S_{op.}$

5.1.4. Opłatę za usługę dystrybucji w części stałej oraz opłatę wynikającą ze stawki opłaty, o której mowa w art. 9 ust 4 ustawy o KDT pobiera się proporcjonalnie do czasu realizacji usługi dystrybucji w okresie rozliczeniowym.

5.2. Moc umowna.

5.2.1. Wielkość mocy umownej oraz szczegółowe warunki jej zamawiania i zmiany określa umowa.

5.2.2. Odbiorca zasilany z dwóch lub więcej miejsc dostarczania, posiadający za zgodą dostawcy jeden układ pomiarowo rozliczeniowy, zamawia moc umowną w jednakowej wysokości dla każdego miejsca dostarczania. Dopuszcza się za zgodą dostawcy inny sposób zamawiania mocy na warunkach uzgodnionych w umowie.

5.2.3. Moc umowna jest zamawiana dla każdego miejsca dostarczania w jednakowej wielkości na wszystkie miesiące roku.

5.2.4. Dopuszcza się za zgodą dostawcy zamawiania różnej wielkości mocy umownej na poszczególne miesiące roku. Zasady rozliczeń określa umowa.

5.2.5. Zmiana mocy umownej następuje za zgodą dostawcy, po zrealizowaniu określonych przez dostawcę warunków zmiany mocy, jednak nie później niż po upływie dwóch miesięcy od daty złożenia wniosku, o ile w umowie nie ustalono inaczej.

5.2.6. Moc umowna dla każdego z miejsc dostarczania nie może być mniejsza od mocy optymalnej, ze względu na własności metrologiczne zainstalowanych przekładników prądowych i liczników energii elektrycznej z uwzględnieniem charakterystyki poboru mocy przez odbiorcę.

5.2.7 Za przekroczenie, w okresie rozliczeniowym, mocy umownej określonej w umowie, pobierana jest opłata w wysokości stanowiącej iloczyn składnika stałego stawki sieciowej oraz:

a) sumy dziesięciu największych wielkości nadwyżki mocy pobranej ponad moc umowną

lub

b) dziesięciokrotności maksymalnej wielkości nadwyżki mocy pobranej ponad moc umowną, wyznaczoną w okresie rozliczeniowym, jeżeli urządzenia pomiarowe nie pozwalają na zastosowanie sposobu wskazanego w pkt. 5.2.7. lit. a).

5.2.8. Opłat za przekroczenie mocy umownej w okresie rozliczeniowym nie pobiera się w rozliczeniach za okres, w którym przekroczenie mocy nastąpiło w wyniku awarii w sieci dostawcy lub w wyniku wyłączenia urządzeń elektroenergetycznych dla potrzeb dostawcy.

5.2.9. Jeżeli dostarczanie energii elektrycznej odbywa się z kilku niezależnych miejsc jej dostarczania, opłatę za przekroczenie mocy umownej oblicza się oddzielnie dla każdego miejsca, w którym nastąpiło przekroczenie tej mocy. Za niezależne nie można uznać miejsc dostarczania, za którymi występuje naturalne sumowanie pobranej mocy lub w których zgodnie z umową moc pobrana jest kontrolowana za pomocą sumatora.

5.3. Zasady ustalania opłat dla odbiorców za ponadumowny pobór energii biernej

5.3.1. Przez ponadumowny pobór energii biernej przez odbiorcę rozumie się ilość energii elektrycznej biernej odpowiadającą:
a) współczynnikowi mocy tgφ wyższemu od umownego współczynnika $tg\varphi_0$ (niedokompensowanie) i stanowiącą nadwyżkę energii biernej indukcyjnej ponad ilość odpowiadającą wartości współczynnika tgφ lub
b) indukcyjnemu współczynnikowi mocy przy braku poboru energii czynnej lub
c) pojemnościowemu współczynnikowi mocy (przekompensowanie) zarówno przy poborze energii elektrycznej czynnej, jak i przy braku takiego poboru.

5.3.2. Rozliczeniami za pobór energii biernej objęci są odbiorcy zasilani z sieci średniego i wysokiego napięcia. Rozliczeniami tymi mogą być objęci, w uzasadnionych przypadkach, także odbiorcy zasilani z sieci niskiego napięcia, którzy użytkują odbiorniki o charakterze indukcyjnym, o ile zostało to określone w technicznych warunkach przyłączenia lub w umowie.

5.3.3. Opłacie podlega, w okresie rozliczeniowym, ponadumowny pobór energii biernej określony jako nadwyżka tej energii ponad ilość odpowiadającą wartości współczynnika $tg\varphi_0$ – gdy $tg\varphi > tg\varphi_0$.

5.3.4. Wartość współczynnika mocy $tg\varphi_0$ określa się w warunkach przyłączenia albo w umowie. Wartość współczynnika mocy przyjmuje się w wysokości $tg\varphi_0 = 0{,}4$ chyba, że indywidualna ekspertyza uzasadnia wprowadzenie niższej wartości, jednak w żadnym przypadku wartość współczynnika mocy $tg\varphi_0$ nie może być niższa od wartości 0,2. Jeżeli wartość współczynnika $tg\varphi_0$ nie została określona w warunkach przyłączenia lub w umowie, do rozliczeń przyjmuje się $tg\varphi_0 = 0{,}4$.

5.3.5. Opłatę za nadwyżkę energii biernej pobranej ponad ilość wynikającą ze współczynnika $tg\varphi_0$ w okresie rozliczeniowym, o którym mowa w pkt. 5.3.1. lit. a) oblicza się według wzoru:

$$O_b = k * C_{rk} * \left[\sqrt{\frac{1 + tg^2\varphi}{1 + tg^2\varphi_0}} - 1 \right] * A$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:
O_b - opłata za nadwyżkę energii biernej, wyrażona w złotych;
C_{rk} - cena energii elektrycznej, o której mowa w art.23 ust.2 pkt. 18 lit.b ustawy, obowiązująca w dniu zatwierdzenia taryfy, wyrażona w zł/kWh;
k - ustalona w taryfie krotność ceny C_{rk};
tg φ - współczynnik mocy, wynikający z pobranej energii biernej,
tg φ_0 - umowny współczynnik mocy, określony zgodnie z pkt 5.3.4.
A - energia czynna pobrana, wyrażona w kWh.

5.3.6. W uzasadnionych przypadkach, przy występowaniu szybkozmiennych obciążeń mocą bierną, rozliczanie ponadumownego poboru energii biernej ponad wartość współczynnika $tg\varphi_0$ przeprowadzane jest na podstawie bezpośredniego pomiaru nadwyżki energii biernej. Opłata w okresie rozliczeniowym naliczana jest zgodnie z pkt. 5.3.5. z uwzględnieniem współczynnika $tg\varphi$, ustalonego według następującego wzoru:

$$tg\,\varphi = \frac{\Delta Eb}{A} + tg\,\varphi_0$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:
ΔE_b – nadwyżka energii biernej wykazana przez urządzenie pomiarowe w okresie rozliczeniowym, wyrażoną w MVarh,
$tg\,\varphi_0$ - umowny współczynnik mocy, określony zgodnie z pkt 5.3.4.
A - energię czynną pobraną, wyrażoną w kWh.

5.3.7. Odbiorca ponosi w okresie rozliczeniowym opłatę wynikającą z iloczynu całej ilości energii biernej, o której mowa w pkt. 5.3.1. lit. b) i c) i ustalonej w taryfie krotności „k" ceny energii elektrycznej [w zł/kWh], o której mowa w art. 23 ust.2 pkt 18 lit.b ustawy, obowiązującej w dniu zatwierdzenia taryfy.

5.3.8. Współczynnik „k", o którym mowa w pkt. 5.3.5 dla poszczególnych grup taryfowych wynosi:

Rok	2009	2010
knN	2,0	3,0
k_{SN}	0,9	1,0

6. Bonifikaty za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców i parametrów jakościowych energii elektrycznej.

6.1. Za niedotrzymanie parametrów jakościowych energii określonych w rozporządzeniu systemowym, odbiorcom przysługują bonifikaty ustalone w sposób określony w § 37 ust. 1 i § 37a rozporządzenia taryfowego. Ryczałtowa stawka bonifikaty za niedotrzymanie poziomu napięcia znamionowego w danym okresie doby, o której mowa w § 37 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia taryfowego, wynosi $b_{rt} = 2{,}11$ zł/godzinę.

6.2. Za niedotrzymanie standardów jakościowych obsługi odbiorców, określonych w § 42 rozporządzenia systemowego, odbiorcom na ich wniosek przysługują bonifikaty ustalone w sposób określony w § 38 rozporządzenia taryfowego, na podstawie przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku kalendarzowym poprzedzającym rok zatwierdzenia taryfy, określonego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłaszanym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski". Przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej w 2007 r. wyniosło 2691,03 zł (M.P. Nr 13, poz.139).

7. Opłaty za nielegalny pobór energii elektrycznej.

7.1. Przez nielegalny pobór energii elektrycznej należy rozumieć:
7.1.1. Pobieranie energii elektrycznej bez zawarcia umowy.
7.1.2. Pobieranie energii elektrycznej
a) z całkowitym albo częściowym pominięciem układu pomiarowo - rozliczeniowego,
b) poprzez ingerencję w ten układ mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo - rozliczeniowy.

7.2. W przypadku nielegalnego pobierania energii elektrycznej, o którym mowa w pkt. 7.1.1. dostawca świadczący usługi dystrybucji lub usługi kompleksowe może obciążyć podmiot nielegalnie pobierający tę energię, opłatami w wysokości pięciokrotności stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, do której podmiot byłby zakwalifikowany, zgodnie z kryteriami określonymi w § 6 ust.1 rozporządzenia taryfowego, oraz pięciokrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust.2 pkt.18 lit. b ustawy, przyjmując:
7.2. 1. Wielkości mocy stanowiącej sumę zainstalowanych odbiorników,
7.2. 2. Ilości energii w wysokości, jak niżej:
a) przy pobieraniu energii elektrycznej jedną fazą, za każdy amper prądu znamionowego zabezpieczenia - 125 kWh.
Za zabezpieczenie uważa się bezpieczniki najbliższe odbiorcy licząc od strony zasilania, niedostępne dla odbiorcy i osób postronnych. W razie braku zabezpieczeń między instalacją odbiorczą a siecią zasilającą przyjmuje się taką wielkość wkładek bezpiecznikowych, jaka powinna znajdować się w danej instalacji, nie mniejszą jednak niż 25 A,

b) przy pobieraniu energii elektrycznej dwoma lub trzema fazami opłatę ustala się, jak w lit. a), z uwzględnieniem krotności (2 lub 3), zależnie od ilości faz, którymi nielegalnie pobierano energię elektryczną.

7.3. W przypadku udowodnionego okresu nielegalnego pobierania energii elektrycznej, o którym mowa w pkt 7.1.2. dostawca może obciążyć odbiorcę opłatami w wysokości dwukrotności stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca oraz dwukrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art.23 ust.2 pkt.18 lit. b ustawy, przyjmując wielkość mocy umownej i zużycia tej energii, jakie wystąpiły w analogicznym okresie przed powstaniem nielegalnego pobierania energii elektrycznej lub po jego ustaniu: opłaty oblicza się dla każdego miesiąca, w którym nastąpiło nielegalne pobieranie energii elektrycznej.

7.4. W przypadku, nielegalnego pobierania energii, o którym mowa w pkt. 7.1.2. lit. a), gdy nie można ustalić ilości nielegalnie pobranej energii elektrycznej, dostawca może obciążyć odbiorcę opłatami w wysokości dwukrotności stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca oraz dwukrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust.2 pkt 18 lit. b ustawy, przyjmując:
7.4.1. Wielkość mocy umownej określonej w umowie,
7.4.2. Ilości energii w wysokości, jak niżej,
a) przy pobieraniu energii elektrycznej jedną fazą, za każdy amper prądu znamionowego zabezpieczenia - 125 kWh
Za zabezpieczenie uważa się bezpieczniki najbliższe odbiorcy licząc od strony zasilania, niedostępne dla odbiorcy i osób postronnych. W razie braku zabezpieczeń między instalacją odbiorczą a siecią zasilającą przyjmuje się taką wielkość wkładek

bezpiecznikowych, jaka powinna znajdować się w danej instalacji, nie mniejszą jednak niż 25A.

b) przy pobieraniu energii elektrycznej dwoma lub trzema fazami opłatę ustala się jak w lit. a), z uwzględnieniem krotności (2 lub 3), zależnie od ilości faz, którymi nielegalnie pobierano energię elektryczną.

7.5. W przypadku nielegalnego pobierania energii, o którym mowa w pkt. 7.1.2. lit. b), gdy nie można ustalić ilości nielegalnie pobranej energii elektrycznej, dostawca może obciążyć odbiorcę opłatami w wysokości dwukrotności stawek opłat określonych w taryfie dla grupy taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca oraz dwukrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust.2 pkt 18 lit. b ustawy, przyjmując:

7.5.1. Wielkość mocy umownej określonej w umowie.

7.5.2. Ryczałtowe ilości energii, w wysokości jak niżej, zależne od rodzaju układu pomiarowo – rozliczeniowego:

a) dla układu jednofazowego 3000 kWh,

b) dla układu trójfazowego i zainstalowanym liczniku o prądzie znamionowym nie wyższym niż 20 A (pomiar bezpośredni) bez względu na przeciążalność licznika 6000 kWh,

c) dla układu trójfazowego i zainstalowanym liczniku o prądzie znamionowym wyższym niż 20 A (pomiar bezpośredni) bez względu przeciążalność licznika za każdy amper prądu znamionowego licznika 300 kWh,

d) dla układu z przekładnikami prądu (pomiar półpośredni) za każdy amper prądu znamionowego obwodu pierwotnego przekładnika prądowego 300 kWh,

e) przy układzie z przekładnikami prądu i napięcia (pomiar pośredni) za każdy amper prądu obliczeniowego Io 300 kWh

Prąd obliczeniowy Io określa się według wzoru:

$$Io = 2,5 * U * I$$

gdzie:

2,5 - stała [1/kV],

U – górne napięcie znamionowe przekładnika napięciowego w [kV],

I - mniejsza z następujących wielkości:

(i) prąd znamionowy strony pierwotnej przekładnika prądowego w amperach[A],

(ii) suma prądów znamionowych transformatorów oraz innych odbiorników, przyłączonych na napięciu zasilania [A].

7.6. Ryczałtowe ilości energii, o których mowa w pkt. 7.2, 7.4 i 7.5, są ilościami maksymalnymi i dostawca przy ustalaniu opłat może zastosować ilości mniejsze, uwzględniając rzeczywiste możliwości poboru energii elektrycznej przez danego odbiorcę, wynikające z mocy i rodzaju zainstalowanych odbiorników.

7.7. Opłaty, o których mowa w pkt. 7.3. oblicza się dla całego, nie objętego przedawnieniem, okresu udowodnionego nielegalnego pobierania energii elektrycznej.

7.8. Dostawca ustala opłaty za wykonywanie następujących czynności związanych ze stwierdzeniem nielegalnego pobierania energii elektrycznej:

Lp.	Wykonywane czynności	Wysokość opłaty lub sposób jej pobierania
1.	Wymiana uszkodzonego przez odbiorcę licznika albo innego urządzenia pomiarowego	Wartość nowego urządzenia pomiarowego, obowiązująca w dniu jego wymiany, powiększona o 44,84 zł kosztów związanych z jego demontażem i montażem
2.	Sprawdzenie stanu technicznego układu pomiarowo-rozliczeniowego i założenie nowych plomb na zabezpieczeniu głównym, w układzie pomiarowo-rozliczeniowym lub na innym elemencie podlegającym oplombowaniu, w miejsce zerwanych przez odbiorcę plomb lub przez niego uszkodzonych z wyłączeniem urządzeń, o których mowa w pkt. 4 tabeli a) dla układu bezpośredniego b) dla układu półpośredniego c) dla układu pośredniego	 105,00 zł 131,30 zł 175,05 zł
3.	Poddanie urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego ponownej legalizacji z powodu zerwania przez odbiorcę plomb legalizacyjnych lub ich naruszenia	Suma: opłaty związanej z przygotowaniem urządzenia do legalizacji i legalizacją w wysokości 102,23 zł oraz opłaty związanej z demontażem i ponownym montażem urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego w wysokości 44,84 zł.
4.	Założenie, w miejsce zerwanej lub naruszonej przez odbiorcę, plomby na wskaźniku mocy 15-minutowej lub innym urządzeniu związanym z pomiarem tej mocy	Iloczyn 150% miesięcznej wartości mocy umownej i składnika stałego stawki opłaty dystrybucyjnej w grupie taryfowej, do której jest zakwalifikowany odbiorca.

8. Opłaty za usługi wykonywane na dodatkowe zlecenie odbiorcy

8.1. Tabela opłat dodatkowych

Lp.	Wyszczególnienie *	Stawka w zł/czynność (netto)
1	2	3
1.	Przerwanie i wznowienie dostarczania energii elektrycznej:	X
	a) na napięciu nN	71,74
	b) na napięciu SN	107,61
2.	Sprawdzenie prawidłowości działania układu pomiarowo-rozliczeniowego **	X
	a) bezpośredniego	71,74
	b) półpośredniego	107,61
	c) pośredniego	152,46
3.	Laboratoryjne sprawdzenie prawidłowości działania układu pomiarowo-rozliczeniowego (licznika lub urządzenia sterującego) **	102,23 zł w przypadku, kiedy badanie przeprowadza dostawca i dodatkowo 44,84 zł za demontaż i montaż licznika bądź urządzenia sterującego lub - kwotę wynikającą z faktury wystawionej przez zewnętrzną jednostkę przeprowadzającą badanie i dodatkowo 44,84 zł za demontaż i montaż licznika bądź urządzenia sterującego
4.	Wykonanie dodatkowej ekspertyzy badanego wcześniej układu pomiarowo - rozliczeniowego:	Kwota wynikająca z faktury wystawionej przez jednostkę przeprowadzająca badanie
5.	Za przeniesienie licznika lub licznika i zegara sterującego (dla liczników strefowych) w inne uprzednio przygotowane i odpowiednio wyposażone miejsce w obrębie tego samego obiektu ***	89,69
6.	Za każdą godzinę nadzoru pełnionego nad pracami wykonywanymi przez obcych wykonawców w pobliżu lub na urządzeniach elektroenergetycznych będących własnością dostawcy	44,84
7.	Wyłączenie napięcia, przygotowanie miejsca pracy dla wykonawców, o których mowa w pkt. 6 oraz likwidację miejsca pracy wraz z ponownym załączeniem urządzeń do sieci dostawcy:	X
	a) w sieci nN	197,29
	b) w sieci SN	286,97
8.	Za założenie plomb na urządzeniach podlegającym oplombowaniu w szczególności po naprawie, remoncie lub konserwacji instalacji:	X
	a) za pierwszą plombę	25,06
	b) za każdą następną	5,27
9.	Za montaż i demontaż urządzenia kontrolno – pomiarowego instalowanego w celu sprawdzenia dotrzymania parametrów technicznych energii dostarczanej z sieci ****	96,73

* We wszystkich wyżej opisanych przypadkach, w których wymagany jest dojazd służb technicznych dostawcy wliczono koszt dojazdu do odbiorcy.

** Opłaty nie pobiera się w przypadku, gdy licznik i urządzenie sterujące jest własnością dostawcy a badanie potwierdziło nieprawidłowości, z wyłączeniem nielegalnego poboru energii.

*** Opłaty nie pobiera się w przypadku wyniesienia ww. urządzeń z lokali mieszkalnych w zabudowie wielorodzinnej i jednorodzinnej w miejsce ogólnodostępne

**** W przypadku zgodności zmierzonych parametrów ze standardami określonymi w § 38 ust. 1 i 3 rozporządzenia systemowego lub w umowie, koszty sprawdzenia i pomiarów ponosi odbiorca na zasadach określonych w odrębnej umowie zawartej pomiędzy odbiorcą a dostawcą; w pozostałych przypadkach koszty sprawdzenia i pomiarów ponosi dostawca.

W przypadku, gdy w ramach jednego dojazdu do odbiorcy wykonywana jest więcej niż jedna usługa spośród wymienionych w tabeli, każdą z opłat za wykonanie drugiej i następnych czynności pomniejsza się o kwotę 19,79 zł za dojazd do odbiorcy.

9. Tabela stawek opłat za świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej dla poszczególnych grup taryfowych

STAWKA	GRUPA TARYFOWA			
	B 2	B 1	C 2	C 1
Stawka jakościowa w zł/kWh	0,0097			
Stawka opłaty, o której mowa w art. 9 ust. 4 ustawy o KDT w zł/kW/m-c	7,82		3,16	
Składnik zmienny stawki sieciowej w zł/kWh	0,0577	0,0593	0,1112	0,1311
Składnik stały stawki sieciowej w zł/kW/m-c	18,47	6,19	5,56	2,12
Stawka opłaty abonamentowej w zł/miesiąc	92,59	92,59	5,68	5,68